

ničar obvesten, da je na ulici neka oseba, katero mora v zapor sprejeti; komaj je odprl vrata, obkolila ga je množica, oboroženih ljudi ter mu s smrtno pretila, ako ne izroči ključev od ječe, na kar se je udal tem nočnim obiskovalcem. Ljudstvo se je takoj podalo v celice kjer so bili imenovani zamorci zaprti, tū je večkrat nanje ustrelilo in ko je bilo prepričano, da so vsi do smrti zadeti, zapustili so ječnišnico. Zatrjuje se, da so je jeden zamorec udal storjenega zločina. To je bilo drugo linčanje v osmih dnevih v tem kraju, bil je namreč linčan blizu Pickens County zamorec Joe Floyd po imenu, kateri je baje umoril soprogo belega farmerja; ljudstvo ga je obesilo na bližnje drevo.

Dne 17. sept. so bili trije zamorci bratje od ljudstva iz ječe izvlčeni in obešeni in to v mestu New Orleans. Brat teh zamorcev po imenu Julian, je v petek blizu imenovanega mesta iz maščevanja ustrelil sodnika Vak. Estopibal ter ubežal. V nedeljo so zaprli dve sestri, mater in tri brate Juliana, krivi so bili potuhe, ter neki vedeli za skrivališče morilec. Krvoželjno ljudstvo je hotelo tudi mater in sestri usmrtiti, toda tej želji so se nekateri protivil, ter so ženske samo bičali. Ko so ljudje pravega morilec še iskali v bližini Camp Parapet, prišli so tudi v hišo zamorca John Willis ter zahtevali od njega, da jim pove kje je morilec Julian skrit; zatrjeval jim je, da mu ni znano, toda podrli so ga na tla in po njem hodili tako dolgo, da je umrl. V noči okoli 1. ure zbirali so se oboroženi zamorci v Camp Parapet, da bi udarili na belopolno sovražnike, izmed katerih je mnogo zapustilo svoja stanovašišča.

Dne 19. sept. je usoda linčanja doletela 23 letnega zamorca v Birmingham Ala., ker je na surov, nesramoljiv način napal neko gospo. Isti dan je razjarjeno ljudstvo udrlo v ječo, kamor je policija lopova utaknila, izvleklo ga na dvorišče in tam na kol obesilo.

21. sept. bila je prava bitka mej meščani in milico v Roanoke. Povod bitke je bil se vé, da zopet zamorec Robert Smith. Lopov je z zvijačo napravil soprogo farmerja Bishopa v neko klet, ter jo tam tako dolgo daril, da je nezvestna obležala, jo oropal in zbežal, toda kmalu prišel policiji v roko, katera ga je odvela v zapor. Ljudstvo zvedši o tem činu, se je zvečer pričelo oboroženo zbirati in okoli 300 mož je prišlo pred ječo ter zahtevalo, da se jim lopov izroči in ga sami kaznujejo. Milica postavila se je v bran in boj se je pričel; na strel milice padlo je 11 napadavalcev do smrti zadetih, drugi pa so se ustrašeni razpršili, toda kmalu zopet s srdom napali ječnišnico. Vse prigovarjanje majorja, poslance in drugih gospodov, da naj ne raliijo sile, da lopova ni več v ječi in ne otidezaslušeni kazni, ni hasnilo nič; ljudstvo je kljub temu udrlo v ječo, a lopova ni bilo več notri. Razsrdjeno ljudstvo je pričelo iskati lopova in ga kmalu našlo na obrežji reke v varstvu dveh policajev, katerim ga takoj vzelo in obesilo na bližnje drevo, truplo s svinčenkami pa tako razstrelilo, da je bilo rešetu podobno in naposled še zažgalo.

Kolera v Meku.

Meka je mesto v Aziji, kjer počivajo ostanki turškega preroka Mohameda, kateri kraj mora obiskati vsaj enkrat v življenju vsak Mohamedan, ako hoče priti Alahu v naročje, zatoraj ni čuda, da vsako leto na tisoče in tisoče Mohamedanov tja roma. Letos je meseca maja iz Tunisa in drugih pristanišč nad 9000 romarjev šlo v Meko, od teh se je pa komaj polovica vrnila. Pri njih po vratku pričakovalo jih je nad dvajset tisoč oseb v tuniškem pristanišču, ter so želeli videti svoje sorodnike, znanca in prijatelje, a tū so se godili sree pretresajoči prizori, ko so otroci iskali stariše, žene može in sorodniki svoje ljudi, toda zaman, veliko jih je pobrala tam — kolera. Doživeli so pripovedovali grozne dogodke. Koncem junija t. l. bilo je okoli svete gore zbranih blizo sto tisoč romarjev, da so pred vstopom na sveto mesto, čuli slovesno pridigo. Mnogo teh poslušalcev je ložalo s smrtno se borečih. Sveta gora in nje okolica bile stí podobni bojnemu polju, nesrečnih žrtve morilke — kolere. Nikdo si ni upal blizu vsakdo se je bal za svojo kožo. Naposled je vlada poslala sedem sto mož brojčoi turski bataljon vojakov s poveljem, da imajo pokopati mrtva trupla in rešiti se pri življenju ostale. Od tega

bataljona je pet sto mož postalo žrtev zvestega ter težavnega službenega spolnovanja. — Po navadi se kolera v Evropo iz Azije pritihotapi, ker tam ima svoje gnjezdo in se hitro širi, posebno ker ni snage, ne zdatno zdravniške pomoči. Letos se je zopet tudi po Evropi prikazala in zahtevala dokaj žrtve.

Dvojni umor.

Iz Pittsburgha Pa., se poroča dne 25. sept. V mestecu Calamity dogodil se je večeraj grozen dvojni umor. Soproga premogokopa A. Reese bila je na prostoru mrtva, mož pa je zelo težko ranjen in ni upanja, da okreva. Policija je kmalu zvedela, da so ta zločin prouzročili anarhisti. Jednega morilec po imenu Marsden je vjela na begd in je sedaj zaprt v County ječnišnici na West Elizabeth, drugega lopova po imenu Brice, še niso vjeli.

Marsden in Brice sta vodja anarhistične družbe, katera je mej ondajšnjimi delavci zelo razširjena.

Zena Reese je na način zvedela vse tajnosti te družbe in zaradi tega so sklenili anarhisti, da mora biti odstranjena, da popolnoma odstranjen ali bolje rečeno usmrtena. Marsden in Brice sta imela nalogo sodbo izvršiti. Morilec sta preje vse potrebno ukrenila za njun beg v Kanado, kjer sta nameravala še nekaj državnih poslovij z dinamitom v zrak pognati.

Policijst Mahafey zagotavlja, da je žul pogovor med Marsdenom in Brice, v katerem sta poudarjala potrebo „s poti spraviti“ zaročenca Rees.

Umor se je zgodil na cesti, ko sta Ross in soproga se vračala domú od obiska znanca.

Marsden je danes obstal svoje dejanje in pripoznal, da je sam ustetil na dvojico Reese.

Bomba razletela!

V Barceloni na Španjskem je ne neki mož, baje „anarhist“, prouzročil veliko hudodelstvo.

Dne 23. sept. bila je v Barceloni velika vojaška parada, katero je nadzoroval vrhovni poveljnik Martinez de Camp.

Tik pred poldnevom je stal general s svojim štabom t. j. višjimi častniki, na strani velikega trga, v sredini mesta in defiliranje se je baš pričelo, kar izmed obilice ljudstva prileti — „bomba“ — in se razleti.

V štabu je nastal nered kakor tudi v vrstah vojakov; čez trenotek pade druga bomba mej štab in ravno pod konja generala.

General je padel na tlak in konj z razbitimi udi nanj, tudi štabni poveljnik „Castellvi je pal ranjen raz konja. Vojak od meščanske garde zgrudil se je mrtve na tla in petero drugih težko ranjenih, kateri bodo najbrže umrli.

Defiliranje bilo je pretrgano, večina vojaških vrst je bila v neredu. Ranjeni general je zapovedal, da naj se defiliranje nadaljuje, na kar so ga v bližnjo hišo prenesli. Zdravnik je takoj obvezal generalu rano na stegnu, odrto hrbitišče in več ran na nogi.

Nato se je general povrnil k svojem štabu, vsel na voz in ukazal ostalemu delu armade defilirati. Kasneje je brzojavno naznanil kraljici o slučaju z opombo, da njegove rano niso nevarne.

Moža, kateri je bombe vrigel, prišlo je ljudstvo in izročilo policiji.

Pri paradi je bilo obilo občinstva navzočega v vozovih. Vsi razstrelbe bomb splašili so se konji in dirjali mej ljudstvo. Več štabnih oficirjev je padlo raz konj, kateri so zdivjani drli mej ljudstvo. Dvajset oseb je bilo težko ranjenih od splašenih konj, več pa lahko poškodovanih.

Zločinec, kateri je bombe vrigel se imenuje Pallas ter je na svoj zločin ponosen. V njegovem stanovanju je našla policija mnogo revolucionarnega berila. Dva moža, katera sta ž njim stanovala in baje pomagala pri izdelovanju bomb, sta tudi zaprta.

Vsa okna v obližji kjer so se bombe razletelo so razbita in na tlaku so velike jame.

Slovensko pevsko in podporno društvo „Lira“

v nedeljo dne 1. oktobra 1893 v Brooklynu

redno zborovanje.

Priti je ob 3. uri popol. K obilni udeležbi vabi

Josip Rems, predsednik.

Vendonski stolp.

Našim čitateljem podajamo v našem prvem listu sliko, ktere nameravamo tudi v prihodnje sem in tja prinašati. Slika predločuje kako ljuto je razsajala francoska komuna v Parizu leta 1871. Ko je slavohlepni cesar Napoleon III. bil ujet po zmagi

Nemcev pri Sedann, nastal je velikanski nemir po vsej Francoski. Republikanci, monarhisti in komunisti vsak je po svoje delal. Komunisti so tudi vladali nekaj časa, ali bili proggnani kasneje od republikancev. Razsrdjeno ljudstvo je zažigalo tuja

poslopja, razsajalo po ulicah in vse mogoče učinilo. Prizaneslo pa tudi ni umotvorom, ter je prebrnilo velikanski vendonski stolp kakor kaže naša slika.

Na Francoskem pa še dandanes ni vse v redu in republika je zelo oma-

jana vsled velikanskih sleparij, posebno panamskem polomu, to je polom podjetja, katero je hotelo prekopati kanal med severno in južno Ameriko. Gospodje podjetniki, vodje delniške družbe in celo ministri so

si „polnili žep“, pravega dela je bilo jako malo storjenega. Ogoljufali so narod, kateri svojo nejevoljo večkrat izrekel in tudi dokazal.

Ravnokar minole volitve so pokazale, da se tudi delavska stranka

dobro giblje in napreduje in zna priti čas, ko kapitalistični republiki popolnoma odklenka in pade kakor je padel vendonski stolp l. 1871!

Listek.

Ne poželi premoženje bližnjega.

Leta 1882 dogodil se je v svetovnem, bogatem, toda tudi mnogo revščine čutečem mestu Parizu — glavnem mestu Francoske — ganljiv prizor, katerega hočemo našim bralcem blizo tako navesti, kakor je bil čitati v francoskih listih.

V predmestji Montmartre stanoval je zelo delavni, bogaboječ in družinski red ljubeči tesar Louis Sandau,

sé svojo soprogo, katera je poleg moža tudi z izdelovanjem čipk (spice) zaslužila po par frankov na teden. Imela sta v zadovoljnem zakonu sina z istim imenom Louis, (izgovarjaj Lui po naše) izgojevala sta ga v polnem krščanskem smislu, a ko je toliko odrastel, pošiljala ga v šolo, v katerej so podučevali zelo učeni, očetje jezuitje. Dečko bil je nadarjen, ter je razrede ljudske šole dobro dovršil; ko je hodil ubogljiivi deček v peti razred, prigodila se je v tej mirni družini nečuvana nesreča. Oče Alojzij ponesrečil je necega dne, ko je na strehi visoke hiše delal, padel je več metrov globoko, ter si zlomil nogo in rebra, poleg tega je na veliko žalost prestrašene žene in sina zdravnik izrekel, da si je močno močgane pretesel in bil je v resnici več dni v nezavesti.

Z boleznijo prične so v delavskih družinah po navadi tudi revščina, katera tudi tej dobri družini ni pri-zanesla. Kot tesar delal je oče Alojzij po 8 mesecev v letu, v zimskem času pa je bil skoro vsako leto z drugimi tovarši vred bez posla. Kar si je dobri moe v poletnih mescih prislužil

in prihranil, porabilo se je pozimi. Zaslužek njegov ni nikedar presegal starih frankov na dan, življenje pa je v Parizu vedno jako dragoceno, posebno stanovanja in kurjava, da ne more delavec s takim zaslužkom sebi in družini kupovati dragocene obleke, je naravno; toda Alojzij bil je vedno čedno opravljen, nikakor ne moremo reči potratno, istotako njegova žena in sinko. Njegovi tovarši, kateri so bolj nerodno živeli, so ga mnogokrat zavidali radi precej dobrih družinskih razmer.

Ponesrečil pa je naš Alojzij ravno o času, ko se je delo še le pričelo, o času, ko je bil prihranjen denar prejšnjega leta uže do cela vporabljen in celo nekaj frankov zadolžen. V takem stanu je bolezen toliko huje občutljiva. Ležal je ubogi mož v bolnišnici usmiljenih bratov, kateri so mu zelo stregli in si veliko prizadevali za njegovo zopetno okrevanje. Skrbna in ljubeča soproga njegova in sinko obiskovala sta ga sleherni dan in bila več ur pri ljubem očetu; sinko je vedno komaj pričakoval trenutka, v katerem mu je bilo mogoče obiskati in poljubiti dobrega očeta. Veliko sta molila in prosila Vsegamogočnega za srčno okrevanje ljubljene soproga in očeta, toda prečudni božji naredbi je dopadlo, da je bogaboječ Alojzij spravljen z Bogom in ljudmi, svojo blago dušo izročil neskončno pravičnemu Sodniku. Poslovil se je s prelepimi besedami od svoje ljubljene soproge se zaupanjem do Boga, svojemu sinku dal najlepši nauk: Nikdar ne poželi po ptujem premoženju, delaj marljivo in za svojo pošteno delo zahtevaj plačilo, v največjih skušnjavah se spominjaj na tvojega očeta na smrtni

postelji, ko te je opominjal k poštenemu življenju. Umril je poštenu mož v rokah žalostne žene in v navzočnosti nadpolnega sinka.

Čez 48 ur pomikah se je uborni mrtvaški spreved iz bolnice usmiljenih bratov na bližnje pokopališče; nisi videl mnogo pogreboev, ne ozaljšanih konj vozečih krsto, ne voza z vencem v oetkami, niti obilice trjalih gledalcev — vsega tega ni bilo pri ubornem pogrebu delavca. Pred krsto korakal je pobožno moleči spovednik umrlega, oče Rafael, za krsto, katera je bila izbita iz šestih dilj in črno polbarvana, stopala sta objokana mati in sinko, za njimi pa štiri pare sodelavcev, prijateljev Alojzija. Kolikor pa je bil spreved uboren in njega spremljevalci, toliko več pa so bile poštene duše; vsi skupaj niso imeli drugega nego čisto vest, usmiljeno srce in kar so si ob trdem delu prislužili.

Ko je črna zemlja objela poštenega delavca, niso materi, ubogi Marjeti dopuščala sredstva, da bi sinka pošiljala na srednje šole, ker kupiti bi morala drage knjige, plačati visoko šolnino, a kje vzeti, ko še premnogokrat ni bilo za vsakdanji kruh, šolanje mladega Alojzija pa bi moralo trajati leta in leta. Sipke (spice) postajale so vsaki dan ceneje vsled izdelovanja taistih sé stroji, — zastoj se je truderila upala Marjeta noč in dan, a ni jej bilo moč prislužiti toliko, da bi plačala najemščino od male podstrešne sobe in imela za vsakdanjo hrano; obleko in obutev so jej darovali dobri ljudje.

Ko je bila Marjeta za tri mesece najemščino dolžna, odpovedal jej je bogati hišni gospodar, kateri je imel Parizu šest velikih hiš in lepo po-

sestvo na deželi stanovanje; to la kam sedaj zapuščena vdova sé sinom! Ni obupala pobožna žena; sinka dala je učiti k poštenemu in dobremu brivcu, kateri je materi obljubil, da bode po očetovski zanj skrbel, sama pa je šla služiti k dobri družini.

Cez štiri leta bil je sinko oproščen in gospodar ga je obdržal v službi, ker je bil povsem z njim zadovoljen in tudi gospodje, kateri so obiskovali to brivnico so imeli mladenčaradi, — sé spodobnim obnašanjem pridobil je splošno zaupanje.

Prišel je čas, ko je nek bogataš in igralec na borzi, poslal slugo v brivnico, da naj ga pride briti gospodar ali Alojzij. Gospodar svest si, da bode Alojzij svoj posel s popolno zadovoljnost opravil, pošlje njega k bogatašu, posebno še, ker je vedel, da mu bode (Aloziju) daroval še jeden frank, kar gospodarju samemu ne dá.

Mladi Alojzij pride v palačo in najde bogataša ravno sedečega v sobi, kjer je denar hranil in rumenjak prešteval. Slugi je naročil, da ga bode brivec v tej sobi bril, da se mu ne ljubi hoditi v drugo sobo. Alojzij vstopi ali kako ga presenečijo kopice lepih novih Napoleonov (francoskih cekinov). Nekako nemirno prične briti bogataša, a oko se mu obrača na kopice zlata. Tu tolike zaloge denara, on in njegova mati pa se morata truditi, toliko truditi.

Ko bi vsaj polovico, eno četrtno imel, koliko bi pomagal sebi in materi! Vedno huje so ga nadlegovale misli in ko je bogataša ravno pod vratom bril napeljavaj ga je hudobni duh: „Prereži in nabaši si žepo sé zlatom in papirnati denarom, srečen boš ti in mati!“ Jel se je tresti po životu, tlak sobe se je gugal pod nogami; in pot ga je obliil! Toda spomnil se je umirajočega, očeta in lepega nauka. Kar naenkrat zažena proč ostro britev in steče iz sobe. Bežal je samoto, da si uteši hudobne misli in želje do ptujega denarja.

Bogataš na pol obrnit, pokliče slugo, misleč, da je mladenec obnorel ali da se šali, takoj pošlje slugo po gospodarja, kateremu vso zadevo pové. Gospodar bil je zelo nezadovoljen sé činom svojega pomagata, ter si ni mogel raztolmačiti obnašanja vedno zanesljivega Alojzija.

Proti večeru se je pomiril Alojzij in prišel k gospodarji, kateri ga je zelo okaral, ker mu je bilo veliko ležeco na dobrem zaslužku pri bogatašu. Alojzij povedal je odkritosrčno gospodarju vse, kako mu je vst očitala, da bi bogatašu vrst prerezal in denar pobral in da mu ni drugega kazalo ali utiti, ali postati razbojnik; očetova beseda mu je za donela na uho: „Ne poželi premoženja bližnjega,“ ter da je raje vrigel britev od sebe in bežal.

„Ako me takoj iz službe seženete, ne bojim se nič, ker vest imam le čisto,“ — rekel je ponosno mladenec.

„Tega ne storim nikedar, ker ti si prav poštena in dobra duša in Bog te bode še nadalje obvaroval skušnjav, le spominjaj se tvojega blagega očeta, ako te moti hudobni duh, spoštoval in ljubil te bode svet,“ — odvrnil mu je gospodar.

Drugi dan šel je gospodar k bogatašu in mu razodel vso zadevo, ter mu rekel, da naj nikdar ne vodi ljudi k njegovim zakladom, ker priložnost vzbuja poželenje, stori tatove in razbojnike. Razodene mu tudi, da je bilo njegovo življenje na niti in ko bi ne bil mladenec, koji ga je bril, tako dobro vzgojen in imel bogaboječe stariše, kateri so ga tako lepo učili — bil bi bogataš gotovo danes mej mrtvimi.

Bogataš vzeli si je to besedo jako k sreči, posebno ker je sam sprevidel kako je bil nespameten, da je dal svoj vrat pod ostro britev med kopico zlata. Še isti dan je sam prišel v brivnico, ter Alojziju izročil 100.000 frankov, kot plačilo za njegovo poštenje in premaganje skušnjave hudobnega duha; rekel mu je, naj vedno hodi po tem potu.

Mladenec se je branil vsprejeti veliko svoto, čes, storil sem to, kar so me dobri oče na smrtni postelji učili, bogataš pa je pustil svoto in odšel.

Kako je bil Alojzij vesel, ko je materi izročil lepo svoto novcev in je rešil na stare leta težkih služb. Mati je sé solznimi očmi zahvalila Vsegamogočnega in Angelja varuha, kateri je varoval njenega sina strašnega hudodelstva — roparskega umora. Kupila sta si na deželi malo posestvo in lepo živila v najlepši slogi z sosedin in bila velika podpora srenjskim revežem.

Drobnosti.

Ponesrečil je v Pittsburgu Pa. naš rojak Avgust Krašovic, doma iz Fuzin na Kranjskem. Nesrečnik si je pri borbi za vsakdanji kruh — v tovarni — zlomil levo nogo. Sedaj biva v bolnici in kakor nam prijatelj poroča, mu nameravajo nogo odrezati. Mi srčno želimo našemu rojaku, da bi kmalu okreval ter vendar ne bilo treba žrtvovati mu nogo.

Zgradba dolenskih železnic ne pričakovano hitro napreduje; vladetega bode mogoče progo Ljubljana-Kočevje za cel mesec dni prej izročiti javnemu prometu, nego se je nameravalo. Otvorila se je najbrže to dni na slovenski način.

Škof Strossmayer, največji in najradodarnostnejši Jugoslovčan, podaril je s oveskem dijaškemu podpornemu društvu „Radigoy“ v Ljubljani 600 gld. — Istrski šolski družbi „sv. Cirila in Metoda“ pa je poslal 1000 gld. Slava mu!

Zblaznel je v Gradcu trgovec Kornelij Nastran, doma iz Kamnika na Kranjskem. Nastran je bil l. 1888 toliko srečen, da je zadel glavni dobiček Tisinskih srečk v znesku 100.000 gld., srečko pa je imel isti čas — zastavljen, ko je bila izžrebana in jo je dobil sodnijskim potom. Kmalu nato zadel je lepo svoto na Ljubljansko srečko. Šel je z novci v Gradec in tam otvoril lepo prodajalnico, ali sreča mu ni bila več mila, novci so pošli in sedaj se je — zblaznel.

Požar je napravil obilo škode v tovarni za cement v Trbovljah na Štajarskem. Več poslopij te velike tovarne je upepeljenih. Škoda cenijo na 250.000 gld.

Ponarejene krone so dobili trgovci za Savo. Na Ogerskem je boje mnogo ponarejenih kron, katere je težko ločiti od pravih. Najbolje se jih spozna na tem, da ob robu nimajo napisu „Viribus unitis“. Pri ogerskih kronah je torej treba opreznosti.

Velika tatvina se je dogodila v danarni zakladnici v Filadelfiji. Ukradenih je bilo 100.000 dol. Tatvine dolžijo uradnika Cochrama, njegovi tovariši ga zagovarjajo, da je blazen. Čudno, da bi blazen človek ukradl tako lepo svoto, ter ž njo popihal v varen kraj.

Na Italijanskem se nahaja trto katere so nad 300 let stare. Vinogradi, kateri so samo 100 let stari, veljajo v deželi Apenin za mlade.

Ruska državna cerkev je tako bogata, da lahko plača ves državni dolg, ter sama ne bi ubožala.

Samomori v evropskih vojskah. Nejveč samomorov je v naši avstro-ogerski vojski. Od l. 1869. se je povprek umorilo izmed 100.000 vojakov 85, zadnjih 6 let pa je število poskočilo 131. Na Nemškem pride 61—67 samomorov na 100.000 mož, v Italiji 40, na Francoskem 29 v evropski in 63 v afriški vojski, v Belgiji 24, na Angleškem 23, (v Indiji 43), v Rusiji 20, na Španskem 14. Največ samomorilcev je mejnovinci, večinoma v prvem letu. Moj častniki je število samomorov še enkrat večje nego mejno vojski. Največ samomorov se prigladi v poletnih mesecih, najmanj okoli novega leta.

Ruski vojni parobrod „Rozalka“ se je potopil v Finskem zalivu. Pljul je iz Revala na Helsingfors. Na parobrodu je bilo 12 častnikov in 166 mož, vsi so utonili.

Hladnokrvno zapalil. Dne 22. sept. zjutraj opazil je stražnik v stanovanju krojača Ljudevit Pollacka ogenj, kateri bi malu da ne, imel velike posledice in uničil vse poslopje, v katerem stanuje 37 oseb. Pollack je imel v pritličji števil. 799 Bedford Ave. v Brooklynu svojo krojaško prodajalnico. Ta hiša ima pet nadstropij in je v dobrem stanu. Prostore tik prodajalnice je imel Pollack za svoje stanovanje, te prostore loči velik zastor, kateri je tako širok kakor soba. Policist Huges je vsak večer hodil mimo Pollackove prodajalnice in se v teku časa prepričal, da je bila polovica zastora vedno priprta, to noč

pa ne in ta izvanredni slučaj se mu je zdel sumljiv. Pazljivo je gledal na prodajalnico vso noč. Proti jutru, ob 3. uri zavohtal je, da se nekaj pali. Takoj je obvestil gasilce. Udrli so v prodajalnico ter našli v sobi tik prodajalnice ogenj na tleh, kateri bi bil v kratkem času povzročil velik požar. Vrata v bližnjo sobo so bila zaprta, gasilci so tudi t. s. silo ulomili in glej, tudi tu so našli sredi sobe ogenj, kateri ni dolgo še zaneton bil. Pollacka in soproge pa ni bilo doma. Policist Huges je stal na preži, ter videl kako je Pollack hladnokrvno se domovju bližal, okoli 8. ure zjutraj. V preiskovalnem zaporu, kamor so ga se vó, da takoj utaknili, je tajil svoje dejanje, a ni mogel povedati tohtnega vzroka zakaj nista bila ni on, ni žena to noč v stanovanju in tudi gledé obeh ognjev ni hotel nič vedeti. Osem družin s 37 osobami je bilo v veliki nevarnosti, da ni policist zvesto splošnoval svojo službo. Ljudje so bili tako razdraženi zvedši ta čin, da bi hudobnoza gotovo sami kaznovali. Zasluženi kazni Pollack itak ne otiče.

Kozé pokazale so se v New Yorku, toda le posamezno. Veliko ljudi se je dalo iz bojazni, koz cepiti. Sanitarna komisija si zelo prizadeva, da omeji vsako razširjanje te nalezljive bolezni.

Na Nemškem bodo svoje zveste podanike razveselili z novim davkom in sicer namerava finančni minister naložiti 40 odstot. davka na tabak. No, na ta način bode kmalu skupaj potrební denar, katerega potrebujejo za pomnoženo vojsko, da straži evropski mir. Zvesti nemški Mihel pa plačuj!

Omožila se bode hči milijonarja in tovarnarja Pullmana in sicer bode vzela „prince“ Isenberg-Birstein. Pullman došel je v Ameriko kot navadni tovarski pomočnik, tu pa si je „pridobil“ milijone in je sedaj izdelovatelj slovesnih železničnih voz. Želja njegova je, da hči vzame v zakon „plemenitaša“. No, doto bode imela hči prav „plemenitaško“, toda je-li tudi plemenitaško pridobljena, nas ne briga, čitamo pač, da je princ prav „aristokratsko“ zadolžen in potrebuje bogato „plebejko“. Tempora mutantur!

Skočil je raz železnice, katere vodi nad mestom New York, Marka Stanley. Dogodek prouzročil je čudo. Ljudje na vogalu 89. ceste so hiteli na prostor, kamor je zamorec padel, pričakajoč nesrečo. Ali glej, zamorec povajal se je nekoliko po prahu in — vstal. Zvedavi ljudje so ga vprševali zakaj je to učinil? Odgovoril je hladnokrvno zamorec: Ker si mi ljubilo hoditi po stopnjicah!

Svak bogataša Carnogija, kralja jeklene in železne tovarne, bil je nedavno pahnjen iz gostilne na cesti in to iz vzroka, ker ni mogel plačati „pivnine“. Pal je tako nesrečno, da si je razbil črepijo in kmalu nato umrl.

Listnica uredništva. Pod tem naslo om odgovarjali bomo in im rojakom na razna prasanja, prosimo le, da se nam razumljivo piše ter naredi naslov: „GLAS NARODA“ 436 E. 72nd. St. New York City.

Kdo vé? kje je JANEZ PIRC doma iz Vol. Podljubna pri Novem Mestu na Dolenjskem; v Ameriko je prišel pred nekako petimi meseci. Naslov njegov naj se naznani nam ali njegovi ženi: MARIJA PIRC, Veliki Podljuben, pošta Novo Mesto, Dolenjsko, Avstrija.

Kronično in akutno trganje po udih (Rheumatismus) ozdravi hitro zdravilo, katero je treba dobro drgniti kjer je čuti bolečino. To zdravilo razpošilja za 2 dolarja po ekspresu

lekarna HOFFMANN 1090, 2 Ave. betw. 72-73 Street New York City.

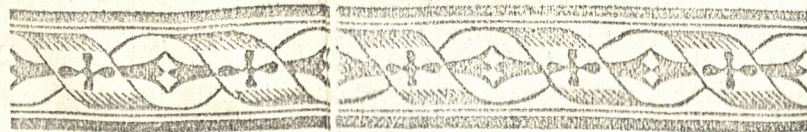
Najboljše havanske in navadne smodke — priporočila —

Yorkville Cigar Manufactory

Henry Sonand

1092, 2 Ave. NEW YORK CITY.

Tisoč smodk od 14 dol. naprej.

Rojaki!

podpirajte edini slovenski delavski list

GLAS NARODA,

kateri edini zagovarja koristi delavcev.

Kdor nas podpira je prijatelj naš in našega delavkega ljudstva!

F. A. KAIL,

CONNESVILLE, PA., 799.

PRIPOROČA SVOJO

SLOVANSKO-OGERSKI BANKIR

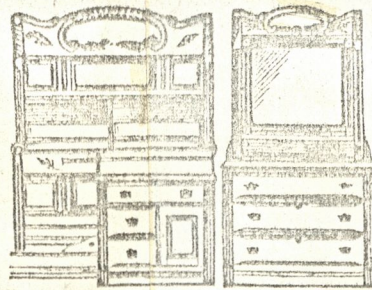
KAKOR TUDI

PRODAJO LISTKOV ZA PAROBRODE IN ŽELEZNIŠKE PROGE.

Pridite in prepričajte se dobre, cene in solidne postrežbe.

Kedor si namerava ustanoviti prijetno domovanje, dobi v največji in najcenejši zalogi

pohištva,
naslonjač,
postelj,

žimnic,
miz, stolov,
peči

in sploh vse kar je potrebno za urejevanje domovja. Vse potrebno pohištvo se dobi po najnižjih cenah in na željo

na tedenske ali mesečne nizke obroke.

Obrniti se je treba le na

ADOLF BERNSTEIN

1420 and 1422, 3th. Ave. betw. 80 and 81 St. NEW YORK City.

Arpad Gustav Kail,
SLOVANSKO-OGERSKI BANKIR,
GALLITZIN, PA.

Prodaja listke za parobrode, kakor tudi za železnice po najnižjih cenah.

Tudi pošilja denar v staro domovino in sicer najhitreje in najceneje, tako, da pride denar najzadnje v štirinajstih dneh na določeni kraj.

Slovanska tiskarna
„HLAS LIDU“

436 E. 72nd. St. NEW YORK City

izdeluje vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela kakor: časopise, knjige, pravila za društva, vabila, naznanilne liste, vse imenovano v raznih jezikih, posebno slovanskih. Tiskarna je preskrbljena z najnovjšimi stroji, lepimi, modernimi črkami in okraski. Dela se hitro izgotavljajo in po primerno nizki ceni.

F. MISSLER.

BREMEN: Kolodvorska ulica (Bahnhofstrasse) No. 30
NEW YORK: 106 West Street.

Priporočila se Slovincem, kakor tudi Hrvatom v pošiljanje denarja v staro domovino, kar on najhitreje in najceneje dovrši.

Razun tega prodaja tudi listke za železniške proge, kakor tudi listke za parobrode — po najnižjih cenah.

Kdor se vrne v staro domovino naj piše, da se ga na kolodvoru počaka in skrbi zato, da ne pade goljufivcem v roke.

SVOJI K SVOJIM!

Prav slovanska banka in prodaja parobrodskih listkov

— ustanovljena od —

P. V. ROVNIANEK & CO.

PISARNE:

604 GRANT STREET,
PITTSBURG, PA.

25 AVE. A. Cor. 2nd St.,
NEW YORK, N. Y.

Pošilja denar na vse strani na svetu, hitro, ceno in gotovo.

Prodaje parobrodne listke

za razne parobrode in

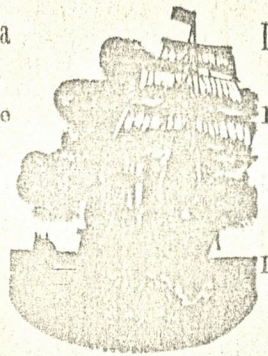
luke v Evropo ali

iz Evrope.

Preskrbuje vsako-

vrstna konzuma-

larna dela.

Izposljuje dedščine v domovini in da posestniku.

Izdaja kupne in iz-

ročilne listine,

pagodbe, poob-

lastila itd.

Kupuje in prodaje

tujezemske

novce.

Vsak Slovan bode pošteno in vestno postrežen.

Ako potujete v Evropo obrnite se na nas v New Yorku in naš agent bode Vas poljal na železnico, da se Vam ne bode treba po mestu potikati in ne pridete sleparjem v roke.

Ako želite koga iz domovine, da pride sem, pišite nam in mi Vam bomo v popolno zadovoljnost postregli.

Naše pisarne v Pittsburgu in New Yorku so vsaki dan odprte od 7. ure zjutraj do 9. ure zvečer, ob nedeljah v New Yorku ves dan, v Pittsburgu pa le od 9—12 ure zjutraj in 2—4 ure popoldne.

Ako hočete poslati domu novce ali parobrodne listke, pišite nam in prepričajte se, da so naše ceneje nego vsake druge.

Naše podjetje je popolnoma slovansko in držite se našega rekla: Svoji k svojim!

Agenti dobó pri nas boljše pogoje nego kje drugje.

Dopise in denar pošiljajte:

P. V. Rovnianek & Co.,

604 Grant St., Pittsburg, Pa. — 25 Ave. A, cor. 2d St., New York, N. Y.

Mihael Paulin,

PRIPOROČA

VELIKO ZALOGO GROCERJSKEGA BLAGA

kakor tudi

vsakovrstno dobro sveže meso.

Prodaja LADJINE LISTKE za Evropo in iz Evrope po nizkih cenah. Pošilja DENAR hitro, gotovo ni po prav ugodni ceni, na vse dele sveta.

Dalje se pri meni izvršujejo raznovrstna konzulatska dela.

Kedor hoče biti dobro, pošteno in hitro postrežen obrne nej se na slovansko prodajalnico

Mihaela Paulina, 87 James St., Kansas City.

Slovinci, dolgi zimski večeri so tu!

Kedorkoli bratov Slovincov potrebuje slovanskega ali hrvatskega berila, naj se obrne na naše uredništvo, ker mi preskrbujemo

molitvenike, knjige in časopise

iz slovanskih bukvar, s katerimi smo v zvezi, po nizkih cenah. K vsakemu naročilu prosimo naj se nam blagovoli dodati nekaj denara za aro, katere se pri sprejemu knjig poročuna; mi moramo denar tudi z naročilom takoj odpisati in bi nam vsak premislek škodo povzročil. Postregli Vas bomo hitro in jako ceno.

Uredništvo in opraviništvo „Glas Naroda“

436 E. 72 St. New York (City).

D. Bloete,

„Hotel Germania“ Greenwich Str. št. 116 New York City

priporočila Slovincem in Hrvatom svojo

dobro gostilno,

v kateri se dobi dobra pijača, sveža jedila in prenočišče, po nizkih cenah. V tej gostilni ostanejo po navadi Jugoslovani t. j. Slovinci in Hrvati. Gosto spremi na kolodvor in parobrode brezplačno. Pri meni se dobé tudi vožnji listki za razne parobrode in menjavam denar po zelo ugodnih cenah. V zalogi imam tudi

angleško-slovensko slovnico

po 40 centov, po pošti 2 centa več.

Staro leto nagiba se h koncu in treba bode tudi novo

Pratiko za leto 1894,

katera se dobi pri

ANT. LOGAR-ju in dr. 436 E. 72 Str. New York City.

Kedor želi „PRATIKO“ (Blaznikovo) pošlje naj mi 17 centov v poštinih znamkah (stamps) do 1. decembra t. l. „PRATIKO“ bode dobil vsak naročnik zanesljivo do Božiča.

Ustanovljeno 1866!

Max Schamberg & Co.

527 Smithfield St., PITTSBURG, Pa.

Pošiljajo denar na vse dele sveta po najnižjih cenah, kakor tudi najhitreje. Razun tega prodajajo listke za parobrode, kakor tudi železniške listke za najhitreje in najceneje proge.

Rojaki Slovinci! obrnite se v vseh tacihi zadevah na gori imenovane gospode in uverjeni znate biti, da bodele dobro postreženi.